

شناسایی و اجرای آراء داوری در امارات متحد عربی - شرایط شکلی

گسترش مراودات و معاملات تجاری بین‌المللی تمسک به روش‌های جایگزین/آر.دی.آر (ADR - Alternative Dispute Resolution) را به امری اجتناب‌ناپذیر بدل ساخته است. با توجه به نقش فزاینده‌ای که داوری‌های بین‌المللی، به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین اشکال ADR، در این عرصه ایفا می‌کنند، اجرای آراء داوری صادره از نهادهای بین‌المللی و یا ملی داوری در سایر حوزه‌های قضایی ملی نیز به مسأله‌ای مهم و اساسی تبدیل شده است. در این رابطه، اگرچه [قانون اساسی امارات متحده عربی](#)، [قانون آراء داوری](#)، [قانون اجرای آراء داوری](#) و [قانون حل و فصل اختلافات](#)

به بیان کلیات تعهدات دولت‌های عضو در زمینه شناسایی و اجرای آراء داوری صادره در حوزه‌های قضایی آنها پرداخته، مقررات و شرایط ناظر بر شناسایی و اجرای آراء مذکور در قوانین و مقررات وضع‌شده توسط این دولت‌ها پیش‌بینی شده است.

□

کشور امارات متحد عربی، که دارای [روابط تجاری گسترده با ایران](#) است، نیز در مقررات مختلف به شرح شرایط لازم برای شناسایی و اجرای آراء داوری صادره توسط محاکم مستقر در سایر حوزه‌های قضایی پرداخته است. به‌موجب ماده ۴۱ [قانون اجرای آراء داوری](#) مصوب سال ۲۰۱۸ میلادی، شروط شکلی شناسایی آراء داوری خارجی در امارات متحد عبارت‌اند از:

□

- مکتوب بودن؛
- صدور با رأی موافق اکثریت داوران؛
- امضاء شده توسط داوران؛
- مستدل بودن (مگر آن‌که قوانین قابل اعمال الزامی به بیان دلایل نداشته باشد)؛
- بیان مشخصات طرفین اختلاف؛
- بیان مشخصات داوران، از جمله تابعیت آنها؛
- منضم بودن متن موافقت‌نامه یا شرط داوری؛
- بیان خلاصه‌ای از ادعاهای طرفین، اظهارات و اسناد ارائه‌شده توسط

طرفین؛

- اگر رأی دارای ماهیت مصالحه‌ای است، قرار نهایی را به صورت مستدل بیان کند (اگر قوانین قابل اعمال چنین الزامی داشته باشند)؛ و
- بیان تاریخ و محل صدور رأی.

□

به موجب ماده ۴۴ [قانون داوران](#)، داوران می‌بایست نسخه امضاء شده رأی داوری را طی ۱۵ روز پس از صدور رأی به طرفین ابلاغ کنند.

□

جالب توجه آنکه [قانون داوران](#) در مناطق ویژه اقتصادی امارات، یعنی [قانون داوران](#) [\(DIFC\)^{\[3\]}](#) و [قانون داوران](#) [\(ADGM\)^{\[4\]}](#) اعمال نمی‌شود، بلکه این مناطق مقررات داوری مختص به خود را دارند.

□

به موجب ماده ۳۸ [قانون داوران](#) [DIFC](#) مصوب ۲۰۰۸،^[5] و ماده ۵۰ [قانون داوران](#) [ADGM](#) مصوب سال ۲۰۱۵،^[6] رأی داوری موضوع شناسایی و اجرا باید مکتوب بوده و توسط اکثریت داوران (در صورتی که پنل داوری متشکل از بیش از یک داور باشد) امضاء شده باشد. ماده ۵۰ [قانون داوران](#) [ADGM](#) همچنین بیان می‌دارد که در صورت عدم وجود اکثریت، رأی داوری می‌بایست تنها توسط ریاست پنل صادر شود. رأی مذکور همچنین می‌بایست زمان صدور رأی و مقر داوری را بیان داشته، هزینه‌های داوری را نیز مشخص کرده باشد.

[1] Convention on the Recognition and Enforcement of Arbitral Awards (New York Convention)

[2] Federal Law No. 6 on Arbitration

[3] Dubai International Financial Centre (DIFC)

[\[4\]](#) Abu Dhabi Global Market (ADGM)

[\[5\]](#) DIFC Law No. 1

[\[6\]](#) ADGM Arbitration Regulations